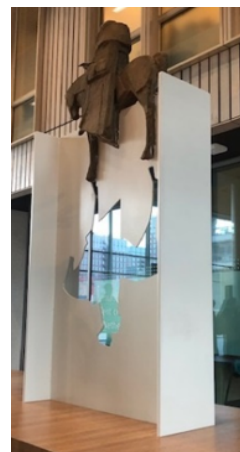

Erasmus

Na de oorlog was alles gebombardeerd in Rotterdam, veel mensen en veel bedrijven hebben toen geholpen om deze gebouwen weer opnieuw te bouwen. Ook de Laurens kerk, de mensen die dat hebben gedaan mochten toen elk jaar een lezing houden, in ruil voor de lezing kregen ze een klein beeldje van Erasmus op een paard.

Erasmus leefde ongeveer 70 jaar, Erasmus leefde in de tijd van Karel. Hij groeide op in de sferen waar bijna altijd wel ergens oorlog was dat is niet anders dan nu. Erasmus vond dat verschrikkelijk hij schreef daarover een spreuk: "De oorlog is zoet voor wie hem niet kent". Daar bedoelt hij mee zolang je niet in oorlog bent kan jij je niet voorstellen wat er gebeurt als je wel in oorlog bent. Dat was het ergste wat er is volgens Erasmus, daar heeft hij ook zijn hele leven voor gevochten. Hij vocht voor vrede en tegen de oorlog. Hij bedacht nog een spreuk: "Heel de aarde is mijn vaderland", mijn werd uiteindelijk je omdat iedereen moest dat voelen wou je ooit een keer overal op de wereld vrede hebben. Een anderen beroemde spreuk van Erasmus is: "Ubi bene, ibi patria". Dat betekent waar ik mij goed voel ben ik thuis.

meer lezen

Hij heeft 4000 spreuken geschreven, vooral over oorlog en vrede. Hij is zijn hele leven bezig geweest betere mensen te maken. Hij heeft ook het eerste etiketten

boekje gemaakt. Alle boeken van Erasmus

waren in het Latijn geschreven. Erasmus had een heel ingewikkeld leven. Erasmus is geboren in Rotterdam, maar 'gemaakt' in Gouda. Rotterdam en Gouda hebben hier ruzie over gehad, maar Erasmus noemde zichzelf Rotterdamus (van Rotterdam). Daarna is Erasmus naar Gouda verhuisd. Toen is die naar Deventer verhuisd voor goed onderwijs in Latijn.

Erasmus is gestorven als een van de bekendste Nederlanders, maar daar was niet iedereen van overtuigd. Vooral Rotterdam geloofde dat niet, ze gingen het pas geloven toen BMW vroegschap burgermeesters en wethouders hadden besloten dat er een beeld moest komen van Erasmus. In die tijd was dat heel bijzonder, er werden namelijk alleen beelden gemaakt van belangrijke mensen. In 1549 was koning Philip de 2^e wel geïnteresseerd in Erasmus, daarom kwam hij naar Rotterdam om het beeld te zien. Het beeld was toen nog niet gemaakt, sterker nog er was nog geen beeld gemaakt. Toen pas realiseerde Rotterdam wat voor toeristische waarde Erasmus had. Toen hadden ze een soort houten beeldje dat iedereen kwijt was en is er een soort stenen beeldje gemaakt die uiteindelijk in de Rotte of Maas gegooid. Er was nog een beeld gemaakt, Hugo de Groot wethouder heeft vreselijk gevochten om het beeld in Rotterdam te krijgen, het beeld heeft er toen lang gestaan. Toen de 2^e W.O. kwam hebben ze het beeld begraven in de tuin van Boeimans en neergezet bij Churchill. Het beeld is wel een paar keer verplaatst, het kwam toen te staan bij de Laurenskerk. Daar is het toen omgegooid, niemand weet wie dat heeft gedaan. Omdat dat is gebeurd hebben ze er over nagedacht om het beeld in een museum te zetten en een nepbeeld te maken.

Erasmus had een vader die monnik was en zijn moeder was huishoudster. Zijn vader en moeder hadden al een zoon dat vond de katholieke kerk niet goed, want je mocht alleen kinderen maken en krijgen als je getrouwd was. Dat was ook de reden waarom de echt geboortedatum van Erasmus nooit bekend was. In die tijd was dat iedereen die katholiek was en geboren werd, moest ingeschreven worden in de dom van Utrecht. De ouders van Erasmus waren niet getrouwd dus hebben zich nooit ingeschreven. Hij was een bastaard hij bestond dus niet, daar had hij zijn hele leven moeite mee als bastaardkind mag je namelijk niet naar de universiteit om te studeren. Maar hij heeft een kans gezien met een hertog uit Brabant, hij werd gevraagd door een hertog te praten in het latijn tegen als zijn vrienden en mensen die hij kenden, hij sprak namelijk zelf geen latijn. Hij nam Erasmus in dienst vanuit een klooster in Gouda. De hertog vond hem zo goed en het enige wat Erasmus wilde was naar de universiteit. Toen heeft de hertog ervoor gezorgd dat hij in Parijs naar de universiteit kon. Toen begon hij aan het verzamelen van spreekwoorden in het latijn, hij begon raad te geven aan mensen en aan geleerden. Hij schreef meer dan 30.000 brieven geschreven, die in 2021 in 27 boeken zijn verschenen. Hij schreef alles in Latijn maar niet iedereen kon latijn dat dat was best wel een probleem al die boeken waren er en de gewone mensen konden ze dus niet lezen. Tussen de 40^e en 50^e was hij zo beroemd dankzij keizer Karel de 5^e die hij allemaal adviezen gaf voor zijn kinderen. Hij ging 2 maanden bij de drukkerij wonen, omdat hij elke dag gedrukte bladzijdes van zijn eigen boek kreeg en dat las hij dan na, en meestal vond hij het dan niet goed en dan moest het weer opnieuw. Het drukken van zijn boeken duurden dus wel een half jaar, dat was goed voor hem want dan kon hij bij de drukker in huis wonen met eten en drinken. Hij had namelijk nooit geld, hetzelfde bij keizer Karel als hij werd uitgenodigd dan mocht hij 3 maanden blijven dan had hij dus weer eten en drinken. Hij wist het dus uiteindelijk op een of anderen manier allemaal toch te regelen.

Het schip in de Laurenskerk heeft een hekbeeld van Erasmus aan de achterkant van het schip. Dat hekbeeld staat in een museum in Tokyo, daar zijn de Japanners trots op. Wij hebben in het maritiem museum een nagemaakte versie. In 1592 vertrokken er 5 schepen uit Rotterdam en de bedoeling was dat ze via Zuid-Amerika naar Indonesië gingen, want in die tijd waren kaneel en kruiden erg geliefd in Europa. Die kruiden waren toen net ontdekt, je werd schatrijk als je een heel schip volgooid met die kruiden. Normaal gingen ze om Zuid-Afrika, alleen duurde dat heel lang en was er daar vaak storm en meestal verging de helft van de schepen die via daar gingen. Dus toen bedacht iemand om met 5 schepen rond Zuid-Amerika te gaan langs Hawaii naar Indonesië. Dat is niet helemaal gelukt, want 4 van de 5 schepen vergaan in de loop van de tijd, die zijn maanden weggebleven en het 5^e schip (toevallig met het hekwerk van Erasmus). Dit schip belandde alleen niet in Indonesië, maar in Japan. Op het eiland Dession, die Japanners schrokken een beetje. Die zeelui zag er natuurlijk niet uit na 8 maanden niet scheren en wassen. Dus die Japanners die zeiden tegen de zeelui: "Blijf of dit eiland, we willen jullie op geen manier in ons land hebben en niet met jullie te maken hebben". Op het schip was gelukkig wel een dokter aan boord, toen mochten ze een tijd blijven en kregen ze

eten. Op gegeven moment ontstond daar een handel, de zeelui had natuurlijk nog spullen om te handelen in Indonesië. Die spullen konden ze nu gebruiken om te handelen met Japan. Ze konden zelfs ook Japans praten na een tijdje. Ze hoorde dat de dochter van de keizer heel ziek was en zou doodgaan. Toen hebben ze de Nederlandse dokter gebracht en hij heeft haar genezen. Opeens stonden ze natuurlijk in groot aanzien. Er werden woningen gemaakt, kregen eten en ze mochten terug naar Nederland gaan. Op de een of andere manier vonden de Japanners het hekbeeld van

Erasmus heel wonderlijk. De zeelui heeft blijkbaar uitgelecht waarom Erasmus zo bijzonder is en wat hij allemaal heeft gedaan voor Nederland. In Japan kwamen er boeken over Erasmus die weer werden voorgelezen op middelbare scholen. In Japan leren ze meer over Erasmus dan in Nederland.